

Norske trolldomsprosesser

Prosessnummer: 279a

Tiltaltes navn: Agate Tilsvold

Årstall: 1636

Sted: Skudenes i Rogaland

Bu fylke Bærbok nr.
nr. 21 (1635 - 37)

(nr. 40 v)

1636,

Lifgebets Staffre.

[Skrevet av Jon Henrichsen Sinchlar for
Trollomn. Han ble dømt til å ha forbunt "fa och
fel, land och lössöre, och jät tuff filmy".
Han forteller at Sigurd Thrjostad, Ragnvald Nægå og
Wandile Raug opp kan lese fra "flere rykdomme"]

Maudland: Trollomn
side 400. pg. -

[Avskriven 4-10-39]

modt nu i daugh, denis sandhud at
vitne, my mehe steffringus bevidt.
ca: Longgaard den 10 May foldest dyp.

fol. 202

Fierdings Tingh paa Stoerejund.
denn 13 Junij (1636)^x

fol. 18^b
(gammel folering)

Neruerendis Hø: Ma: foeget Wilhæf Christen,
Anderzönn sampt effyschreffe dombs-
mend aff disse fiire schrebrer,
Simon Gjthins, Johannes Seffland, Zmer
Gibmerugh, Blagh ðige, Knud Thieland
Ouff Nidrebœ, Guðmund Ruzebœ, Ouff
Scherhaab, Jens Taœen, Claus Jorejns, ob-
ling Häuschen, Thore Worre.

Jønn Henrichjøn, Borger i Stavanger
haffde, vid voeris Günfige lehnskerris skrift-
lige steffringh, vdj Petter Haffred Ouff
Staffue, my jampet hars quinde Litzebeth,
for schildes sagh och Litzebeth for Thordoms
sagh, jom hand my Wibrisbijrd sykede at
bewiise: huelche ni triusbijrd velyaa nu hied-
Haffred waare, Nemlig Gåthorn Thojs-
vold, Marren Mannes, Johannes Seffland
Blag Lignes, Raymüs Firchingstad, Anders
Lang Agger, Albne Hembnæs, Nils Dale,
Marrisse Thioffen, Joseph Gündyßönn,
Thore Grønningen, Oluff Siffertzönn
och Oluff Christensjøn paa Agre, her at-

^yHos Mæland står det
folayrig 1637 for iflige tingboken w dette ting holdet i Junij 1636. 8. f. —

fol. 18^b

møde nu i daugh, deris sandhud at
witne, mz melre steffringens bemeld.
Ex.: Kongsgaard den 10 May forleden Nyt.

fol. 20^c

F det jamme Maritte Thioftins til Dale,
och begier højed saa tog hun det oer
var det brem, gaff jir koe och koe Raiffuer
det, der deraff döde de frass.

- fol. 18^b
~~Litzebets~~
~~Staffue~~
8. Maritte Thioftins kom icke, Mens Raftnis
gjernit vid hinders ord, dit hinc bekinder
at sich højedt och myte fad som forefiger,
dog ej kündes legge hinder noget sag tilles
derforre, hly hinc haffr ja, baade fr' oer siduen.
9. Joseph Gindrosen berettide, at en 3 Ugar for
Raache waer handz mz Staffue Baadfoe,
da kom Oluff Staffue Roondis i land med
Noget fisck, da kreffde hand Oluff
Noget schyld, och sich fisck i schyld, samme
tille kreffde Joen Henricy om oelyaa Oluff
Staffue schyld, dertil jaard Oluff Staffue
haunem, Hahr du foar det elne, jaak kard,
du oer faa det andet, da falt demmen ob-
hande schyldes oer emellum, At Litzebet
schiede Joen for en Morder, och Jaen
och Oluff schiede, huer andre for schielmer,
Mens ej wiiste hoe forst schieldet, gjordes
jir fulde Bogvæd herpaa.

*) Så mangler desvarre et helt blad i
protokollen, fol. 19^a og fol. 19^b,
hvorin præcis mot Oluff og Litzebet
fortales, men der findtes på fol. 20^c. —

10. Thore Grönings ord vitnade hans hof-
bond far ^{ne} Joseph, at varre ligesom fo-
fesch pelt vändet haffuer.
11. Oluff Siffærkjörn vitnade, at förleden
2 dager for Paesche paa Helve Kirche-
gaard, hörde hand det Hinrich Sincklar
spürde Aflag Regnes, hund hand haffede
at Clage offr Ljubet Staffue, da juarid
hand, omis haffuer ieg hort och omis
haffuer ieg Ront.
12. Oluff Christeyjörn vitnade det samme,
at Haffue hort for ^{ne} tiid oeh daug for-
schreffne Nyte hunde prouffsord, bekände
Aflag Regnes jeff, satt at varre.
13. Jönum Heinrichjörn beritted at 1635 kriji
Vger for Juell kom Ljubet till hans
quinde, huz en halff kande Melch och
i 8 fmör, oeh begirid penge derfor aff
hans quinde, da waar Ljubet hannen
slydig for en kam 4B. och fisch Melchen
och smörrid derfarre, saa bad him hans
quinde at giffue sig Miöd at driche, da
fisch hans quinde ej ständer at Andje hin-
der, saa gick Ljubet derpa oeh ind till en
fattig quinde, som boede der strax hosa,
och klaged sig, det kün bad köbquinden
om Miöd, och fisch ingens, saa kom Guts-
torm Thioßwolds 2 drenger som haffede
hent Miöd hos hanen quinde, de gaffue hinder
deraff at smage.

Auno 1636 Anden daug i Nytt Bar, kom Ljub-
bet jeff och begierid 5 Tele kvarid till borgs

fol. 20^b det hand hundur Wigrod, epkröd; det waar
 Anden daug i Nije Star. saa bad han
 hans quinde At Unde sig too Alle, han
 wilde giffis Horn igen, da fiele han
 de 5 Alle han förf begierid. Noegen
 stund der efter kom ljbets Staffue till
 hans quinde igen og et spand Korn, At
 betalt paa samme 5 Alle kvid, hundchet
 icke wog mehr end 16 z jagde ljbet, det
 waar et Spand paa hunders ^z-mer och
 jagde videre, din Hand ehr jamme Unde
 lig, hand giffar icke mehre for Spand Korn
 end 8³, och han maa suff giffis 10³.
 saa begierid han ötter och sild for samme
 18 z Korn, som han vlo fiele. Tredie dagen
 der epkr fiele Jaen Onst i jw Münd och
 hals, saa hand giek der my i 14 dagars
 kvid, emedler kvid kom ljbeths Staffues
 daater och bad om en hane tillons hos
 hans quinde, som han och fiele, dr epkr
 laa Jaen juig och jungefajt i 7 Vgers
 kvid, ja hand hürchen kunde Ede ^(sic) Mellor
 driche. Siden kom Oluff Staffue peff
 der, det förfte Jaen stod op upp sinjen
 och juigun, och begierid en tönde ^{huse}
 Jegerboe Korn, och i tönde sild tilborgs,
 dertill Jaen juarid, humum ellr han's
 quinde, ej At wilde borge, At hand haffde
 tröted baat off han's Röbmandschaliff
 som paa hamnum baade kunde fikas och hov-
 ris, dermed giek Oluff vd dörren, och bad
 icke fare well, Men dr hand kom Unde for

* Et par lokstavar er beth
utvistet i protokollen o. 87.

fol. 20^a

dörren, baade brömpskel och prinsens hand:
Den samme Nat. fielz foen mz et sprung
igenom och var nu död. Nogen stund
der efter kom foen till hannen och kallede
sin gäld, da juareid Oluff hannen, det
hand maste bje jaalunge, hand fielz
baade läpp och schijbden och kallede foen
en schulm, och hand kallede foen en Morby.
Endnu noget derefter viffo foen for drang
hen till Staffue efter sin hane, da juarede
Litzebet, schall ic icke haffue den lenger,
sagde drangen, du haffuer hafft den alt
for lenger. Saa kom drangen hem mz
hanen, da var schaaren aff hans lårre
wings 3 fyr, saamulform och aff hans Rompe
9 fyr, och under begge hans wings, het
hos, och vid hans side affstochet, som
nu bewijst bleff mz Gütterm Thoßvold
och Oluff Agre, dog de ej wisse hoc det
giort haffde: För huelchen ^{form} vschröbelig =
red och sijdom nu for Rettens, vid Ju
Allerhöjste saligheds sed gaff lifebet
Staffue, fullkommen sagt, det kün
hannen jaadant vid hinders Throldoms
kraft, och med dieffueljes Magt haffde,
paaförb och ingen Anden.

För Närerrendis at paahöre och tiljuare,
Hed till Hede, Oluff Staffues mz jamp
hans quinde Litzebet, och berettede emod
en huier deris bekljeldinger som efterfolger

1. Till den första bekläddingar berättetter (ic.)
Litzebet Staffue, off. Gütterms bestis död

Litzebet

Staffue

Staffue

fol. 21^a

fol. 21^a ej at Affawide, och Aldrig at traffé
bedet Guttorm Thigvold, hans quonda-
eller folks, om Naegens fisch eller driche,
Hij der giestebüdet floed, waar hüm lige-
jauegom Andre der tilbüdet.

2. Thiel den Anders beschioldingh jagde
hüm, det Marren Mannes traffde Jund
hinder & ganger spek, ong sit barn, och
ej wiste huad goede hüm schulde giöre.
hinder igien, saa kogede hüm en Botte
mz gröd och juude hinder, paa goedheid,
och wiste indedt Ons dermed, Hij Christi
Manns had deraff, oelj sig indedt Ons
befand.

3. Thiel Aflag Regnoffis far brüge hüm en
bon, som hüm figer i Salmebagen at
werre prendbed, och ehr ester hindres
opregnels som esterfolger, ord fra ord.
O, ewige Gud, som ehr alle Menniskers
och Creaturs schaber och bewaarer, du
som helspe och födde Menniskher och
quegh, oelj forföger smaa füle, Jesu
lad ingen snare falde paa forden, eden
det ehr din willie och Weychabff, du
som haffuer onforgh for norris Kior och
Kaffuer, faar och gieelder, stün och gipper,
Gud bewaare woere Kior och Kaffuer, fra
diessfélens Kholodom, och alle onde fijens,
Jesu lad dem well triffuis och gangis,
for vor Herris Jesu Christi Nüffrs felüld,
som bleff föd i en Stald i Bethlehem,
och bleff lagt i en Krubbe, paa höe och

fol. 21 a = halm, och haffuer i det Vinge lam at
betigne och bilskendegiffued ob färtige
folck sit eget Offer, hanum, hommen
sche hoff till dtag tiid, Annen.

4. De lam Angaaende, haffuer him Albrig
sald mz Giebledrengen om, och wied in-
ted aff S: Her Andersis Bandstoden, eter
aff hans Meen paa hans Gje.

5. Wied inuted aff, det Anders Lang begger
bad hindres soim om Noigen liif.

6. Beretter det Marne Hembnes her Hans
Kiendo, och Inotid kiende till hans fijgdom.

7. Beretter Oluff Staffus, det hand engang gick
farby Schidmedall och kom till Dale, och
gick till Nels Dales lade, haer Nels quin-
de foed, som spürde hanum, haffuer
du goed biid paa foer hoes digh, juarid
hand, Gud giffue ige fröd icke meire
korn end foer, jagde quinden, Gud giffas
ige Närde ladan din epter Kalleffus Wandell,
juarid Oluff, icke felhülde denne werre
dig forgoeda, om schiortorsdag, gick hans
quinde till Falnes Kirche, och tog en bör
höe mz sig till Dale, och der war ingen kramme
uden smas barnn.

8. Thil Marite Triestins fas Vlyche, wiste
him inuted aff.

9 oab 10. Yofes Gunderson, janupt hans drengs pröf
bekinder Oluff selff jaat at werre, dog jagde,
det Joen schieldet fort, och Oluff juarid, det
joen hanum paalogh som en schuelm, intill

Litzebet

Haffue

fol. 21^b
fol. 22^a

hand bewijste hammen et jehielms Höhle
offuer, saa jagde Oliffs quinde, soen i er en
farlig Mand, huerdu haaffuer wij Kirkefred
eller Strandefred for digh, jaarede soen,
hjer du icke din Throldiiffueel der du siider,
da schall der fare en leffuerdies diiffuell i
dit loff, Swaredo min quinde, du eft ens
Manddrabere for Gud, at du wist lunges
mig mit luff off, förend Gud will.

fol. 22^a
fol. 22^b

11 oaf 12. Wiffe Oliff eller hans quinde inbed
at icke juare.

Litzebet

Gaffue

fol. 22^a

13. Thiell soen Hinrichjons beeldingh, jaare
Litzebet, det hun icke bad hans quinde
om Noegen Niöd, och ej heller foch hun nogem.
Anlaugende hanen, piger hun Alarig at
begierid, Mens jagde, der soens koene engang
Klaget sig for hunder, der hunders haner haette
de huer Andre Thiell, och der Lisbetze daeler,
siden kom der fremb gaaendis, junde soens
rone, en hane heim mz hunder, sib Gaffue
huulchen waarr der, fra Noegel eftre Juell,
och till förtene dager, (dager) för Paachue,
saa sag soens drog den fra hunders huer
igien, hunder eller hunders Mand Utwitterig
och ej need aff nogem seires offfcluerrelje
eller offfsluelje.

Mennige Almoe jagde hunder Altid et ost
Røgte at haaffue paastaaed, for lebning oeh
signelje, jaas och for en ijmtequinde.

Optagen til Randförringh til den Janij
da at dömmis endelig i sager, huan
bed offriggheden det miell.

paa Dale den 20 Junij

Neriuersandis Gundbjörn Woffle, Michell
Mellingh, Oluff Asch, Kjell Findyund,
Sænd Heirebergh, Jacob Wold, Lauritz
Houguoldstad, Sænd Rymruigh, Oluff
Berrie, Joens Gjthoe, Hans Gjthoe och
Niels Rognes. Oluff Asche och Houguold
sölibruder.

Litgeberet Staffue, som forle den den 13 Junij
fengs ligemt epber offuerfoerne beskyld=
ninger, elv Ankefford paa Storjund
fjerdings tingh, elv m i Røtte folt, till
Endelig dom.

Hüldchen berörte Litgeberet, nu for Røtten Hoy=
lig benegede, Aldrig noegen Haroldoms Løper
at haffue lerd, brugt eller med ongaaed,
som hindres beskyldere och Affuinds folck,
hindre paa Storjund, i hindres egen Ver=
nerrelje och paahow, tilfagt och onpoerd,
haffuer, och ifterdij de haffuer gjort huij
Ed, och set siden till, will hin gierne,
Mijste haffuid i denne Werden, befale Guil
sagen, och gierne dae, dog at den goede
Gjfrigheid wilde forvnde hinder en Naadig
lueffs straff.

fol. 24^b Bekinde dog at kunde legge vel hulbrede fo,
Naar det gaar och foisches op, saa det ej kand
Hriffuis. Samu Rand legge for affuind, Vred
och Hldheid, med jaadants soudet melre, som
hin haffuer hört og lerd, Oluff Andre gamble
folck, och ej weid der noegen Haroldom
eller diffüllschalff med, Mens Allenighe

~~- 20 -~~
fol. 24^b
weed de bare och blok ord. -

Saamelfon och leffer den bon för Amareh
jorn vdj beslyldingebrefftind findis Indfort.
Sagde och jas fia lezningh, Alrig for fia
Mand at haffue bekiede, Meget mindre fia
bon det at haffue lerd.

Beritte och jaa det Agata Thio' Buöld, kand leze
for folks, deks hielpe dem, Wahr dem schader
Noget. Ragnile Netto kand leze for det
smaar, jom schall werre krefft. Wändelle,
Lang-Roger kand lezso i salt ells Andels
for de der haffuer Ort i Gynene.

Widere bekiede huu icke, entw mz goede
ells ondo ord, jom hindur bleff paaminot
om, hindurs sandheid at bekiede, och ingau
paalnige. Samme beslyldings fortseignelse
ehr nu for Pette oplejt, how Vdj er udført
Adschilige, groffue tilleggeler offier hindur
deremoed findes hindurs juar odyaa Antage
mid, emod en huer deris beslyldinger,
hüilched hindurs juar, dog icke hindur pa
liffuud kand beij, etsværlig brende aff jammes
beslyldere, Numbig Marrero Marrero, Ahrone
Hembres och Joen Heinrichjönn Sinclair
wid deris Alterhøjste Wilfartz's ed sovid
haffuer, benn ^{te} Lützelbet Staffue, en huer
dennem deris sengdom wid hindurs throt
dems Konst, vel mid dieffuelens magt
at haffue paagiort.

Om dune sagt haffuer Ragnur Andesin
sig mz Langmandum Roedfort, och
biel Stufuar bekommid, det hand wid

Lützelbet.

Staffue.

fol. 24^b

Bins Raadforring, ej wiste berörte Litzebet
paa liffäidt at befri.

Dtv affjagt, det Litzebet Staffue, eptra fli
feld tillagde sagh, haffuer forbrut, fa och
fred, land och lössöre, oew sit liff klimz,
wid hund Aliddell och Reffelje, den
Givrigs Öffrigheid, will hindra paa be-
naade.

Litzebet
Staffue.